

K zamyšlení...

(původní článek v plném znění pouze s korekturními úpravami)

Každý, kdo vyrůstal v Milíně jistě ví, kde se nachází „Paďourák“. I já jsem zde prožila své dětství, s ostatními dětmi z bytovek jsme zde hráli různé hry, scházeli se na klepači, lezli po prolézačkách, v zimě bobovali. Už od malinka jsem byla rodiči vedena k tomu, abych neodhazovala odpadky a vážila si přírody. Když jsem chodila na místní základní školu, která získala titul Ekoškola, bylo mi zde o to více vštěpováno, jak se o přírodu starat...

A jak už to tak bývá, na oblíbená místa se člověk rád vrátí i v dospělosti. Chtěla jsem proto ukázat místní hřiště i svému synovi. Při každé této návštěvě jsem zděšena z toho, jak místní hřiště vypadá. Odpadkové koše zde sice jsou, přetékají však odpadky, okolo laviček se vždy povaluje množství PET lahví, plechovkové obaly od nápojů, pytlíky od brambůrek, nedojedené svačiny apod. Nejvíce mě však rozčílilo, když jsem pod jednou z prolézaček narazila na rozbitou skleněnou láhev, docela nebezpečné, že? Nepořádek není jen na zemi, větve stromů, které zde již před lety zasadil můj táta, jsou celé polámané a opět ozdobené odpadky. Místní úklidová služba sem zavítá jen velmi málo.

Je to velká škoda, chování bezohledných místních dětí nezaráží jen mě, ale i obyvatele okolí „Paďouráku“, kteří zde na tento nepořádek denně přihlíží. A ačkoliv se zde i vlastními silami snaží uklízet, zdá se to jako marný boj...

Proto bych chtěla požádat všechny rodiče, aby upozornili své děti na to, jak se mají chovat ve svém volném čase a jak nakládat s odpadky. Vždyť nikdo z nás nechce žít na skládce. Také bych si přála, aby místní základní škola dostala svého titulu „Ekoškola“ a vedla své žáky stejným směrem jako mě.

Mgr. Eliška Pinkavová - Strnadová